

LATVAS

No. 17. Metai X

Balandžio-April 19, 1930

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

VELYKŲ ŠVENTĖ.

Evangelija

MORK. 16, 1—7.

NUO metu: Marija Magdalena, Marija Jokūbo motina ir Salomė nusipirko kvepalų, kad atėjusios pateptų Jėzų. Labai anksti, pirmą savaitės dieną jos atėjo pas kapą, saulei jau užtekėjus. Jos kalbėjosi tarp savęs: Kas mums atris akmenį nuo kapo angos? Bet pažvelgusios pamatė akmenį atristą; buvo gi jis labai didelis. Įėjusios į kapą jos pamatė jaunikaitį, sėdintį dešinėje pusėje, apvilktą baltu drabužiu, ir nusigando. Jis joms tarė: Nenusigąskite, jūs ieškote Jėzaus Nazareno, kurs buvo prikal-

Lekcija.

I KOR. 5, 7—9.

ROLIAI, Išvalykite senąjį raugą, kad būtumėte naujas imaišymas, taip kaip jūs ir esate nerauginti. Juk mūsų velykinis avinėlis Kristus jau paaukotas. Taigi, švęskime šventes ne senu raugu, ne piktenybės ir nedorybės raugu, bet nerauginta tikrybės ir tiesos duona.

tas ant kryžiaus; jis atsikėlė, jo nėra čionai; štai vieta, kame jį buvo padėję. Bet eikite, pasakykite jo mokytiniams, ir Petriui, kad jis eina pirm jūsų į Galilieją; tenai jį matysite, kaip jis yra jums sakęs.

MALDA.

O, Viešpatie, išgirski balsą mano
Baisaus nusidėjėlio seno.
Malonės trokštu, meldamas tiktai —
Gyvent ir mirt ištikimai.
Maldauju Tavęs, Dieve, aš šiandieną
Maldos žodžius priimk kiekvieną.
Ką tik darysiu, kada ir kur —
Tau meilės himnas bus visur.

Iš meilės noriu poteriauti
Ir garbiut Tavęs nesiliauti:
Darbe, namie, viduj, lauke
Sveikatoj, skausme ir varge
Iš meilės žodžiai išstarti —
Nebus skausmų taurė karti
Del Tavęs noriu dirbti ir kentėti
Tave per amžius danguje regėti.

Kryžvinis.

Šventos Velykos.

Velykos atėjo. Krikščioniškas pasaulis mini Kristaus mirusio ir prisikėlusio atminimą. Linksma. Džiaugsmas. Plačiai, garsiai, linksmi skamba "Alleliuja! Alleliuja!" Maldos namai baž-

nyčios — pilnos žmonių. Matyti jų tarpe ir tokių, kurie retai pasirodo Dievo namuose. Tikintieji, mylintieji Dievą ir artimą žmonės, širdies gilumoje meldžiasi, kad prisikėlęs Kristus pri-

keltų iš sielos mirties nelaiminguosius.

Velykos nušvito. Vargšui žmogui nušvito viltis. Ji skaisčiai šviečia, lyg giedriausioje dienoje, vasaros saulelė. Ai kaip gera, kaip ramu širdyje. Amžinybės, pomirtinio likimo klausimas išrištas. Abejonės pranyko. Kristus tikrai mirė. Jis buvo palaidotas. Jis buvo suvyniotas į skaras, apkrautas kvėpalais, sudėtas uoloje iškaltame kape. Ant kapo angos buvo užristas didžiulis akmuo. Anga buvo aklinai užtaisyta. Visa buvo apraišiota virvėmis ir antspaudais atžymėta. Sargyba pastatyta. Labai rūpestingai apsisaugota, kad "Kristaus mokytiniai nepavogtų Jo kūno ir neskelbtų, kad Jėzus prisikėlė."

Taip visa ką surengė žydai, Kristaus nužudytojai. Jie nemanė, kad tuo savo darbu parengė geriausius įrodymus Kristaus prisikėlimo. Jie patys pastatė liūdininkus. Jie patys sutaisė, kad kūnas nebūtų išvogtas.

O štai atėjo brangi valanda. Kristaus dievybė gražina Jo kūnui gyvybę. Bet gyvybę kilniausią, kurios mirtis jau negali paliesti. Kristaus kūnas buvęs sukapotas, suaižintas, žaizdomis pripildytas, likęs be lašo kraujo, kūnas su perdurta širdimi, kelias iš grabo.

Žemė dreba nuo Dievo galybės. Kapas atsidaro. Jėzus Kristus skaisčiausias, gražiausias, puikiausiame, jau liuosame nuo kentėjimų, palaimintame kūne išeina iš kapo.

Mirtis nugalėta. Ji bejėgė. Žmogaus siela, jam mirus, nepranyksta. Ji gyvena kitu, nuosavu gyvenimu. Ji grįžta į kūną, kada Dievas jai skiria. Ji gauna savo kūną atgal, bet jau atmainytą, kitokį, kokį užsipelnė.

Kristus kėlės kaip miręs žmogus. Jo siela jam gryžo. Žmogui viltis šviečia. Jis, kad ir mirs, gyvas bus. Jo siela nemirs. Ji vėl pareis į kūną, Dievo

skirtoje, valandoje. Kaip nesilinksminiti! Kaip nesidžiaugti! Kaip nešaukti Alleliuja!

Kristaus kūnas kentė badą, troškulį, šaltį, karštį, širdies skausmus ir kūno sopulius. Jis alpo. Jis kruvinu prakaitu buvo apsipylęs. Daugiau kentė, kaip žmogaus kūnas kenčia.

Velykos atėjo. Kristus prisikėlė. Jo kūnas garbingas, šviesus, skaistus, palaimintas, be žaizdų, be skausmų. Jis visur eina be kliūčių. Jam nėra sienų, nėra uždarytų durų, nėra nepereinamų kalnų, neišmatuojamų vandenynų. Priešai jo nepasiekia.

Kristus visiems žadėjo tokį kūną. Bet Jis pastatė sąlygą: reikia, kad kiekvienas žmogus virstų Kristumi. Kaip tai padaryti? Kristus pats paliko būdą. "Kas tiki į mane, kad ir mirtų, gyvas bus."

Kas tiki į Jėzų, tiki į Jo žodžius. Tas tiki, kad Jėzus gyvas, kaipo Dievas ir žmogus yra švenčiausiame Sakramente. Tas tiki ir į šią didžią, garbingą ir išganingą paslaptį. "Aš gyvenimo duona," kalbėjo Jėzus žydams. "Jūsų tėvai valgė tyruose manos ir mirė. Šita yra duona, nužengianti iš dangaus, kad, kas jos valgys, nemirtų. Aš esu gyvoji duona, kurs iš dangaus nužengiau. Kas valgys tos duonos, bus gyvas per amžius; duona gi, kurios aš duosiu, yra mano kūnas už pasaulio gyvenimą. Tuomet žydai ginčijosi tarp savęs, sakydami: Kaip jis gali duoti mums valgyti savo kūną? Jėzus gi jiems tarė: Ištikrųjų, ištikrųjų, sakau jums, jei nevalgysite žmogaus Sūnaus kūno ir negersite jo kraujo, neturėsite savyje gyvenimo. Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas turi amžinąjį gyvenimą ir aš prikelsiu jį paskutinėje dienoje. Nes mano kūnas tikrai yra valgis, ir mano kraujas tikrai yra

gerimas. Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas **pasilieka manyje ir aš jame.** (Jon. 6, 48-57).

Tie Jėzaus žodžiai rodo, kaip gali-

ma žmogui tapti Kristumi ir pelnyti po mirties garbingą prisikėlimą ir palaimintąjį kūną, panašų į Jėzaus Kristaus prisikėlusio kūną.

„Jis atsikėlė, Jo nėra čionai; štai vieta, kame Jį buvo padėję.“

Mork. 16, 6.

Linksma diena nušvito jau,
Kėleisi išganytojau,
Mes garbę duodam visi Tau,
Alleliuja, Alleliuja, Alleliuja!
Geluonį mirties išrovė,
Nuodėmes mūsų nuplovė,
Pragaro vartus išgriovė,
Alleliuja, Alleliuja, Alleliuja!
Jis pragarą pergalėjo,
Žalčio galva sutrupėjo,

Vargšams viltis sužibėjo,
Alleliuja, Alleliuja, Alleliuja!
Tuoį prapultį atrakino,
Tėvus šventuosius ramino,
Eit paskui Save vadino.
Alleliuja, Alleliuja, Alleliuja!
Per šventą atsikėlimą
Duok mums kalčių atleidimą,
Tegu ir mus džiaugsmas ima.
Alleliuja, Alleliuja, Alleliuja!

Tikrasis Katalikų Kelias.

Popiežiaus neklaidingumas.

Bažnyčia mus šiaip mokina: Popiežius, veikiant šv. Dvasiai, yra neklaidingas tik tikėjimo ir dorovės dalykuose, ir tik dviejuose atsitikimuose: a). Kada jis skelbia savo nutarimus kaip aukščiausias ganytojas ir Bažnyčios mokytojas, pasiremdamas apaštališkuoju autoritetu ir b) kada paskelbia visai Bažnyčiai.

Popiežiaus nutarimai grynai pasauliniuose dalykuose gali būti klaidingi. Taip pat popiežius gali suklysti ir tikėjimo dalykuose, kada aiškina privačiai kaip mokslininkas ar rašytojas.

Bendrai imant, tikėjimo dalykus visuomet turime priimti už tikrus, nes, pasiduodant abejojimams, jie gali nugalėti mūsų valią ir giliai įsiskverbti sielon. Kol tvirtai laikysimės tikėjimo tiesų, tol būsime geri katalikai.

2. Apie kai kuriuos katalikiškojo mokslo dalykus nieko nerandame nei Šv. Rašte pasakyta nei Bažnyčia nieko nėra nutarus. Šiuose dalykuose nesutinka nė teologai: vieni laikosi vienkios nuomonės, kiti kitokios. Į tokius dalykus galima tikėti, galima netikėti, tik svarbu, kad pareiškus Bažnyčiai savo nuomonę, tuoj jos paklausytume.

Pavyzdžiui apie Švč. Mergelės Nekalto Prasadėjimo paslaptį pirmaisiais katalikybės amžiais buvo įvairiausių nuomonių. Vieni manė, kad Marija nebuvo paliesta pirmosios nuodėmės, kiti priešingai tvirtino. Kol Bažnyčia nieko nesakė, tol šis klausimas buvo atviras ir kaip kas norėjo taip tikėjo. Pačių teologų, manančių, kad Marija nėra Nekaltai Pradėta, niekas eretikais nevadino. Pagaliau 1854 metais Bažnyčia iškilmingai visam pasauliui tarė savo žodį, kad Marija yra Nekaltai Pra-

dėta. Nuo to laiko kas šia dogma nesutiktų, tas būtų eretikas. Kiekvienas katalikas į šią tiesą būtinai turi tikėti.

Jei nežinome, ar koki tiesa Bažnyčios yra formaliai paskelbta kaip neklaidinga, ar tik Bažnyčia taip mano, ar dar yra neišspręstas klausimas, tai reikia laikytis Bažnyčios nuomonės. Kilus abejojimams šitaip mąstyk: Gali būti ir taip, bet aš šiuo atveju laikausi Bažnyčios nuomonės. Be abejo, tai bus išmintingiausias žingsnis. Nesugriaunama yra tiesa, kad Bažnyčia niekuomet nėra tikėjimo ir dorovės dalykuose mokinusi taip, kad nesutiktų su sveiku protu. Bažnyčioje gyvena pats Jėzus Kristus, amžinoji Tiesa, kuris yra pasakęs: "Štai, aš esu su jumis per visas dienas ligi pasaulio pabaigos." (Mat. 28, 20).

Bažnyčios mokslo nutarimai yra Šv. Dvasios veikimo išdava. Šv. Dvasia buvo pažadėjęs pats Bažnyčios Įsteigėjas, Jėzus Kristus, ir nuo pirmųjų Sekminių, kada Šv. Dvasia ugninių liežuvių pavidale pasirodė ant apaštalų galvų "pasilieka per amžius" kaip "tiesos Dvasia" (Jon. 14, 17). "Kuomet gi ateis ta tiesos Dvasia, ji jus įves į visokią tiesą." (Jon. 16, 13). "Ramin-tojas gi, šventoji Dvasia, kurį Tėvas atsiųs mano vardu, jis jus viso išmoks ir primins jums visa, ką tik aš jums kalbėjau." (Jon. 14, 26). Taip kalba dieviškasis Išganytojas. Visai teisingai pirmaisiais amžiais buvo sakoma, kad Bažnyčios nutarimai, tai "Dievo pasakytasis žodis."

Todel pagundose prieš šv. Tikėjimą nenuėikime per toli, bet susilaikę pasakykime: aš laikausi "gyvojo Dievo Bažnyčios, tiesos šulo ir tvirtumo." (1. Timot. 3, 15). Visa kas iš šio tiesos

bokšto skelbiama, nėra klastingas žmogaus žodis, bet amžinasis, neatmainomas Dievo žodis. — Įsitemykime, kad paprastos prieš tikėjimą mintys nėra nuodėmė; jos yra ir pasilieka pagundomis tol, kol mes toms mintims priešinamės ir mūsų valia nesutinka.

Kartą šv. Vincentas Paulietis ilgai ir sunkiai buvo kankinamas pagundų prieš tikėjimą. Tada šv. Vincentas užrašė ant popieriaus gabalėlio Apaštalų Ti-

kybos Išpažinimą ir užsikabino ant savo krūtinės. Jis padarė su Dievu tada šią sutartį: “Mano Dieve, kiek aš kartų ši lapelį spausiu prie savo krūtinės, tiek kartų paskaityk taip, tartum aš iš naujo aiškiai išpažinčiau Katalikų Bažnyčios tikėjimą ir jos mokslą.” Kada sukildavo pagundos, tada jis uždėdavo ranką ant krūtinės ir atnaujindavo tikėjimą. Panašiai turi elgtis ir kiekvienas katalikas.

Tikroji Artimo Meilė.

R. B.

Našlė Švorienė buvo labai geros širdies moteriškė. Jos vyras buvo žymus pirklys ir prieš savo mirtį neturtingam savo draugui Giniui buvo paskolinęs didelę sumą pinigų. Praslinkus po Švorio mirties keliems mėnesiams, našlė pasišaukia savo sūnų Zakariją, 20 metų jaunuolį, ir sako: “Važiuk, brangusai, pas Ginių ir atimk skolą. Matai, kad jau ir mums patiems reikia.” Sūnui antrą kartą kartoti nereikėjo. Išvažiudamas karštai atsisveikino su motina ir žadėjo už trijų dienų sugrįžti. Išvažiavo. Motina kasdien karštai meldėsi, kad Dievas laimintų sūnaus kelionę ir saugotų nuo plėšikų.

Trečią dieną našlės kambaryn įbėga tarnaitė ir praneša, kad jau parvažiavo Zakarijas. Ir iš tikrųjų, prie durų tuoj sustojo karieta. Sūnus ir vežikas sėdėjo pačiame priešakyje. Bet kaip baisiai nustebo našlė, pamačius per karietos langus visą daugybę vaikučių galvų. Zakarijas greit atidarė karietos dureles ir, linksmai šypsodamasis, iškėlė iš jos vieną paskui kitą aštuonetą vaikų. Motina iš nustebo tik rankas laužė, o sūnus tarė: “Mamyte, štai aš tau parvežiau 8 Tėve mūsų.” Po to tarnaitėi paliepė visus vaikus nusivesti kambarin ir duoti valgyti.

Suėjus visiems kambarin ir susėdus prie stalo, Zakarijas pradėjo pasakoti apie savo kelionę: “Geroji mamyte, pinigų visai neparvežiau, bet jų vietoj štai šitie vaikučiai. Tačiau, atleisk, brangioji, aš kitaip pasielgti negalėjau. Nuvažiavęs į N., greitai suradau skolininko butą. Bet ką aš sužinojau ir ką aš ten radau? Mūsų skolininkas miręs prieš tris mėnesius, o jo žmoną taip pat radau gulinią jau grabe. Štai šitie vaikučiai, apstoję mirsios motinos lavoną, klykė ne savo balsais. Labai susijaudinau. Tada aš pradėjau galvoti: Negaliu namo grįžti tuščiom rankom, bet, iš kitos pusės, negalima apšaukti ir šių našlaičių. Aš esu vienturtis sūnus, motiną turiu labai gerą, tad paimsiu visus ir parsivešiu namo.

Be to, prisiminiau seną gražią patarlę: “Daug vaikų, daug Tėve mūsų. — Daug Tėve mūsų, daug palaimos. —”

Čia sūnus nutilo ir pilnomis meilės akimis pažvelgė į savo motiną. Ši gi, giliai susijaudinusi, apkabino savo sūnų ir, glausdama prie krūtinės, sušuko: “Gerai padarei, mano sūnau, nes ne mano ir ne savo ieškai, bet to, kas Dievo yra. Laiminga aš motina turėdama toki sūnų.”

Ir išauklėjo juodu visą aštuonetą vaikų didžiausioj Dievo ir artimo meilėj, o Dievas jiedviem atlygino aštuoneriopai.

Vertė K. Zajančkauškas, M. I. C.

Sielos Takai Tobulybēn.

Rašo: *Kun. D-ras K. Matulaitis, M. I. C.*

(Tąsa).

22. Puikybės nuodēmės didumas.

Šv. Gregorius sako, jog pasmerktųjų žymė — puikybė, o išrinktųjų — nuolankumas. Tikroje prasmėje paimta puikybė yra sunkus nusikaltimas Dievui, nes puikuolis nenori Dievo viršenybės pripažinti, nenori Jo valios klausyti. O tai sudaro visišką savo sielos nukreipimą nuo Dievo; taigi, ji yra Dievo nustojimas, ir puikybė yra mirtinoji sielai nuodėmė. Bet kai kurios iš puikybės einančios ydos, kurioms protas pilnai nepritaria, yra atleidžiamos nuodėmės. Kiekvienoje nuodėmėje pastebime du dalyku: a) savo širdies palenkimą prie laikinojo gėrio ir b) savo širdies nukreipimą nuo Dievo, savo amžinosios laimės. Kituose nusidėjimuose gali žmogus šiek tiek teisintis, būk nežinojęs, bet puikuolis neturi pasiteisinimo, nes jis stačiai eina prieš Dievą ir Jo šv. valią, Dievą niekindamas ir pareikšdamas nenorįs Jam tarnauti. Tuo būdu puikybės nuodėmė yra sunkiausia mirtinųjų nuodėmių tarpe. Užtat: „Dievas priešinasi puikiems, nuolankiems gi duoda malonės“ (Jok. 4, 6).

A t s i m i n k i m e, jog puikybės nuodėmė yra visų nuodėmių pradžia (Eeeli, 10, 15) velnių nuodėmė (Iza. 14, 15); pasibiau-rėtinis dvasios aklumas: „nes tu sakai: Aš esu turtingas ir pralobęs, ir nieko neprivalau; o nežinai, kad tu esi nelaimingas ir apgailėtinis, beturtis, aklas ir plikas“ (Apr. 3, 17).

Popiežius Inocentas III sako, jog puikybė sugriovė pilis, sumaišė kalbas, nugalėjo Galijotą, pakorė Amaną, nužudė Nikanorą, pražudė Antiochą, paskandino Faraoną, Sennacheriba numarino, Holofernei nukirsdino galvą (De eont. mundi 1. 2. c. 31). Nuodėmių biaurus tvanas skandina žmonių milijonus, atitraukia nuo Dievo, nuo nesibaigiančios laimės. Tą-gi nuodėmių tvaną pradėjo puikybė. Jei norime

įsivaduoti iš piktosios dvasios vergijos, turime atidėti puikybę šalin. Sekime Išganytoją, kuris yra mūsų mokytojas ir pavyzdys. Jo dvasia — nuolankumo dvasia. Kas nori pasikui Kristų eiti, turi savęs išsižadėti, savo puikybę mesti, o su nuolankumu vykdyti Dievo valią žemėje. Išganytojas mus ragina: „Imkite ant savęs mano jungą, ir mokinkitės iš manęs, nes aš romus ir nuolankios širdies; taip jūs rasite savo sieloms atilsio. Nes mano jungas saldus ir mano našta lengva“ (Mat. 11, 29-30).

P r i e š i n g i e j i a k t a j i. 1. Atsimink, jog ką gero padarai, tai vien Dievui padedant padarai ir be Dievo malonės nieko gero negali padaryti. Pats sau vienas paliktas nebegalėtum veikti, gyventi, nes net gyvybę palaikyti nėra žmogaus galėje. Jeigu kitaip būtų, žmonės galėtų tūkstančiais metų gyventi, bet taip nėra. Užtat Apaštalas klausia: „ką turi, ko nesi gavęs? o jei gavai, ko geriesi lyg kad nebūtumei gavęs“ (1 Kor. 3. 7.). V. Dievas suteikia kiekvienam žmogui gabumų, talentų, leidžia jais naudotis, kad užsitarnautų sau laimę. Bet V. Dievas **pareikalaus** apyskaitos iš duotos mums paskolos — savo malonių. Nelaimė bus tam, kas Dievo malones išaikvos, arba pasisavins, savomis paskaitys.

2. Pasitrauk nuošaliau nuo žmonių, nuo garbingos vietos, pastovio, ar garbingų pareigų. Slėpkis su savo gerais darbais, jei tiesioginė pareiga, ar artimo meilė kitaip nereikalauja.

3. Įsigilink į save, pažink save ir savo dvasią suprask, o rasi, jog nesi vertas, kad tavę V. Dievas globotų; priešingai, — esi daug kartų nusipelnęs skaudžių bausmių, gal net amžino pragaro.

(Bus daugiau).

Teresė Niumaniūtė.

(Stigmatizuota Mergelė).

(Taša).

Teologai, kurie susipažino su jos sielos paslaptimis, pareiškė, kad Dievas padarė ją tinkamą indą ne tik nepaprastų vidujų malonių, bet ir priemonę kentėti už pašventinimą sielų, kovojančių čia ant žemės ir už išliuosavimą sielų iš skaistyklos. Taip jie gali kalbėti apie jos permaldavimo kentėjimus penktadieniais ir taippat kitais laikais. Tuomet ji pasijunta suimta tokių škausmų, kad ji garsiai vaitoja, o jos siela tuom tarpu pilna yra uždžiuvimo ir kartumo. Ši jos kentėjimų žymė užgauna kiekvieno širdį labiau, negu jos kentėjimai per regėjimus Kančios.

Ji tiek daug žino smulkmenų iš Šventosios Žemės, kur ji niekuomet nėra buvus, kad tai stebina mokslinčius, kurie jos geografiją tyrinėjo. Jiems tai yra neatmenama mįslė. Jos susipažinimas su senovės papročiais, jos žinijimas tų laikų statybos (architektūros) verčia artistus kalbėtis su nemokyta jauna kaimiete. Štai ši smulkmena gali būti įdomi.

Mes Kristaus Kryžių ant Kalvarijos įsivaizduojame labai aukštą. Gi Teresė tvirtina, kad jis tik metrą buvo aukščiau žemės. Taip ji matė regėjime. Ir iš tikrųjų Kristaus Kryžius nebuvo labai aukštas.

Ateitis be abejonės duos mokslo knygų ir kritikos veikalų apie Teresės regėjimų apreiškimus. Tie veikalai, reikia tikėtis, bus pamokinanti ir stiprinanti. Dabar jau pasirodo, kad atsitikimai Konnersreuth'e priklauso prie tikėjimo ir mokslo sričių, panašiai kaip buvo su Palaimintosios Onos Katarios Emmerich iš Dilmeu regėjimais.

Naujausi Regėjimai.

Šv. Petro ir Povilo dienoje, 1928 m., kuri buvo penktadienis, Teresės regėjimas tęsėsi trumpiau kaip paprastai. Tą dieną ji matė Petro bėgimą iš Romos ir jo susitikimą su Išganytojum. Viešpats jam taręs: „Kur tu eini?“

Kitas regėjimas jai rodė Šv. Petrą ir Povilą Tarybos teisime. Vakare Teresė regėjo nukankinimą šv. Petro. Rytojaus dieną, kuri buvo diena „Minėjimo šv. Povilo,“ Teresė regėjo kaip kardu buvo nukirstas šv. Povilas.

Sekmadienyje, liepos 1, 1928 m., Brangiausiojo Kraujo Šventėje, Teresė daug kentėjo. Itin daug kraujo nutekėjo iš jos šono žaizdos. Taip ji didžiai buvo tą rytą nusilpnėjęs, kad negalėjo eiti bažnyčion išklaudyti Mišių. Ji priėmė šv. Komuniją namieje.

Dienoje Ėmimo į Dangų Šv. Panos Marijos, 1928 m., Teresė regėjo tris paveikslus, susirišančius su tos dienos paslaptimi. Pirmasis paveikslas rodė jai Švenčiausios Motinos mirtį kambaryje, šale Paskutinės Vakarienės kambario Jeruzalėje buvo visi apaštalai, išskyrus šv. Tomą ir šv. Jokūbą senesnįjį. Šis pastarasis jau buvo prieš tai miręs. Apaštalas ir Evangelistas šv. Jonas užspaudė Palaimintosios Motinos akis.

Antrasis paveikslas rodė laidojimą. Marijos kūnas buvo aprėdytas apatiniais drabužiais ir suvyniotas į lino drobulės. Lininiu velionu apsupo jos galvą. Pagal Teresės regėjimą jos grabas buvęs iškaltas uoloje, panašiai kaip Išganytojo. Šventasis jos kūnas su didžia pagarba buvo paguldytas uoloje ant akeminio suolo. Kapas buvo uždarytas judamomis durimis.

Ėmimas į Dangų Palaimintosios

Mergelės buvęs visiškai skirtingas nuo Kristaus Priskėlimo. Jėzus Kristus išėjo iš grabo savo dieviška galybe, nepadedamas angelų. Gi Šv. Marijos Panos prikėlime dalyvavę du angelu. Jie nužengė iš dangaus ir prikėlė ją.

Angelai įėjo į kapą ir, švelniai, prilaikydami Mariją, išvedė ją iš kapo. Tuomet visi trys pasikėlė aukštyn. Šviesus debesys, lyg plaukiąs laivas, nešė Mariją, o angelai, paėmę ją už rankų, kėlė aukštyn. Štai atsidarė Danguš. Apsuptas besidžiaugiančia angelų būriu, Kristus, Dieviškasis Jos Sūnus, žengė pasitikti. Dangiškoji muzika ir linksmų giesmių melodijos lydėjo Jį. Paėmęs savo Motiną iš angelų rankų, Kristus įvedė ją į dangiškosios Laimės būstą. Skaistus debesys užden-gė juos, kuomet jie įžengė Dangun.

Trečiasis paveikslas rodė didelį apaštalu nusiminimą ir susirūpinimą, kuomet jie patyrė, kad kapas yra tuščias. Lininės drobulės ir velionas buvo likę. Tarp apaštalu prasidėjęs labai gyvas pasikalbėjimas, kurio metu jie dažnai rodė aukštyn į dangų.

Galutinai, jie grįžo Jeruzalėn. Tensutiko šv. Tomą. Jie stengėsi jį įtikrinti, kad Palaimintoji Mergelė tapo paimita į Dangų. Bet jis purtė savo galvą netikėdamas. Visi kartu grįžo pas kapą ir vėl jį iš visų pusių tyrinėjo. Tuomet Tamas taip pat įtikėjęs.

Jos visiškas nevalgymas.

Teresė visiškai nieko nevalgo ir negeria. Taip buvo ir su kuriais-ne-kuriais kitais stigmatizuotaisiais.

Kiti panašūs įvykiai buvo nuodugnai ištirti. Kartais toki asmenys buvo sekami ištisas savaites. Dažniausia buvo patirta, kad ištikrųjų nevalgoma. Teresė ir buvo paduota tokiam tyrinėjimui, kaip bus žemiau aprašyta.

Nei mažiausia dalelė tvirtesnio kie-

to maisto neperėjo per Teresės lūpas nuo Trijų Karalių Šventės 1923 metų. Ji negali nieku būdu praryti tokio maisto. Nuo sausio 6 d., 1923 metų iki rugpiučio 6 d. 1926, ji dar kasdien valgydavo skystimo, vaisių syvus. Nuo to laiko iki 1926 m. Kalėdų jos visas maistas buvo vaisių syvų vienas stiklas į savaitę. Nuo tos dienos (Kalėdų) Teresė sustojo ėmus kokio nors maisto. Tik, kad palengvinus nurijimą Šv. Komunijos, ji imdavo kasdien kelis lašus vandens. Nuo 1927 m. rugsėjo mėnesio ji po Šv. Komunijos tuojaus ir stauga papuola į regėjimus ir negali imti su šv. Komunija vandens. Bet to ir nereikia jau, nes nuo to laiko šv. Hostija pranyksta vos tik uždedama ant jos liežuvio.

Jos dvasios vadovas daug kartų rūpinosi ją prikalbinti imti kiek nors maisto. Visa veltui. Jos viduriai pasidarė toki, kad nepriima ir nelaiko jokio maisto. Teresė dėl to nėra nusiminus ir ji nejaučia troškimo valgyti ar gerti.

Randame atsitikimų, kad nekurie asmenys ilgą laiką nevartojo jokio kito maisto tik šaltinio vandens. Tie asmenys, vienok, per visą tą pasninkavimo laiką, išgulėjo lovoje. Bet ir jų pasninkavimo laikas buvo apribotas. Teresė Niumaniūtė, priešingai, yra labai veikli. Ji, kiek gali, trusiasi aplink. Ji prižiūri savo daržą ir jame dirba. Ji vaikščioja bažnyčion į pamaldas. Ji priminėja kasdien lankytojus ir, jų klausinėjama, priversta daug kalbėti.

Visa tai ji atlieka ne tik visiškai nieko nevalgydama, bet ir labai daug kentėdama nuo stigmatų (žaidų). Be to, ji nėtenka labai daug kraujo penktadienio regėjimuose, kas sumažina net jos svorį aštuoniais svarais. Per savaitę vienok ji atgauna savo paprastą sunkumą. Ji sveria 110 svarų.

Katalikų Pasaulys

MADRAS. Indija. Sausio 31 d. į Madras atkeliavo Jo Eminencija Kardinolas Dougherty (iš Amerikos Philadelphijos). Jis aplankė tą miestą ir Indijas pravažiuodamas ir per laikraštį "Catholic Leader" padavė tokį atsiliepimą į Indijos Bažnyčią:

"Dalyvavęs Šv. Tėvo, Pijaus XI, jubiliejaus iškilmėse Romoje, nusprendžiau su Philadelphijos vyskupu O'Hara grįžti Amerikon Pacifiko vandenynu. Taip darydamas, griebiausi progos atlankyti Indijas, kas buvo mano svajone nuo daug metų.

Aš buvau nustebintas tais plačiais laukais, kuriais man teko keliauti nuo mano ižengimo dienos į Indijas per Ceiloną, ir jų gražiu apdirbimu. Kur tik pažvelgian, visur žaliuojančios dirvos ryžių. Tai žada labai gausią piūtį.

Mano širdį pripildo didis džiaugsmas, matant katalikiškų misijų veiklumą šioje šalyje. Čia veikia puikiai išvystytos tikybos, gailestingumo ir auklėjimo įstaigos. Jos nekuriuo atžvilgiu prilygsta Amerikos įstaigoms. Nerandu užtektingų žodžių išaukštinti vyskopus, kunigus ir seseris, dirbančius Indijose. Jų dauguma yra apleidę savo gimtines šalis, kad pašvęstų savo likusį gyvenimą skelbimui evangelijos Indijose. Tie patys išaukštinimai priklauso ir čiaginiams kunigams ir seserims, kurie sandarbininkauja su ateiviais.

Nors aš atsilankiau čia kaip turistas — keleivis, visiškai niekam nepranešęs apie save, vienok mano atkeliavimas tuojaus sužinotas ir visur randu nuoširdžiausio vaišingumo ir malonumo.

Įvairiose gelžkelio stotyse, kur teko keliauti, vyskupai, kunigai ir pasauliniai katalikai padarė nuoširdžiausią pasitikimą, kurį aš didžiai įvertinu ir esu dėkingas. Labai man gaila, kad dėl laiko

stokos negaliu aplankyti įvairių kitų miestų, apie kuriuos man teko daug skaityti ir kurie yra garsūs istorijoje.

Aš išsivešiu iš čia maloniausių atsiminimų to trumpo buvimo šioje stebėtinoje šalyje, o itin atminimą tos vietos, kurioje šv. Tamas apaštalas buvo nukankintas už tikėjimą, netoli miesto Madras.

Atsiminsiu ir to Šventojo pirmesniąją palaidojimo vietą — šv. Tomo katedrą Mylapore. Aš turiu vilties, kad jo mirtis nebus bergždžia. Ateis laikas, kada visa Indija kartu su Šv. Apaštalų sakys: "Dominus meus et Deus meus." (Viešpats mano ir Dievas mano).

ROMA. Šv. Tėvas priėmė pas save ir gana ilgai kalbėjosi su Dr. Nicholas Murray Butler, Kolumbijos Universiteto, New York, prezidentu. Sykiu su juimi buvo jo moteris ir duktė. Po to Butler turėjo progos pamatyti didžiąją Vatikano Knygyną ir naujus ten pagerinimus.

Balandžio 2 d. Šv. Tėvas priėmė audiencijon Miss Mary El. Brennan, kurią pasiuntė ten "International Federation of Catholic Alumnae," kad ji patiektų Šv. Tėvui raportą apie tos draugijos darbuotę. Šv. Tėvas su didžiu patenkinimu išklaušė raportą ir suteikė savo palaiminimą draugijai, linkėdamas jai didžiausio pasisekimo.

WASHINGTON, D. C. Jungt. Am. Valstybėse beveik kiekviena parapija turi savo mokyklą. Vienok dar 10,555 parapijos ir misijų bažnyčios tokių mokyklų neturi. Mokyklų stoką manoma užpildyti atostogų mokykloms.

Jau sutaisyta programa, kas turės būti dėstoma katalikų vaikams atostogų mokyklose.

Amerikos katalikai rimtai stojo "Katalikiškojon Akeijon," į kurią paragino visus Šv. Tėvas, Pijus XI.

MUSŲ DARBAI

BALANDŽIO 7 d. š. m. Marijonų Kolegijos auklėtiniai patiekė Chicagos ir apylinkės lietuviams dailų radio koncertą. Tuos koncertus duoda dienraštis "Draugas" kiekvieną pirmadienį tarp 7—8 val. vakare Chicagoje. Kiekvieną kartą vis naujas choras dalyvauja šiuose koncertuose. Balandžio 7 d. "Draugo" radio koncertas stačiai nustebino klausytojus. Niekas nesitikėjo, kad Marijonų Kolegijoje gali būti taip geras vaikinių choras. Tiesą sakant, jų buvo net du: vienas jaunamečių, kitas suaugusių vaikinių. Visas koncertas buvo išpintas patriotinėmis dainomis ir laikui pritaikintomis giesmėmis. Buvo taipgi sudainuota solo ir duota kitų pamarginimų.

Radio koncerto pranešėjas plačiai pagarsino Kolegiją ir reikalą ją remti. Bet dar daugiau Kolegiją išgarsino patys auklėtiniai savo gražiais, sutartiniais balsais. Jau senai buvo kalbama, o kartais net spaudoje pasitaikindavo sutikti žinutę apie Marian Hills Kolegijoje švenčių iškilmes ir gerą Kolegijastų chorą. Dabar visi tie Kolegijai palankūs žodžiai įgavo stipresnės reikšmės: Kolegijos choras pasirodė geras. Kai kurie sako, jog jį kiek sustiprinus, turėtume panašų visai chorą į garsųjį Paulistų chorą.

Reikia pripažinti, jog Kolegijos auklėtiniai ne vien gražiai gieda ir dainuoja, bet jie nuoširdžiai ir mokinasi. Mokytojai patenkinti jais, nes trečiosios mokslo metų ketvirties kvotimai parodė, jog padarė daug pažangos. Ir nestebėtina. Marian Hills auklėtiniai yra parinkti vaikinai: Juos pasirinko V. Dievas, pašaukdamas į vienuolį — Marijonų Kongregaciją, juos taip gi parinko pati Vienuolija, priimdama ven geresnius, nes vieto stoka neleido visų prašančių priimti.

Jeigu kurie lietuviai vaikinai, baigu-

sieji High School, ar bent ją 2—3 metus lanke norėtų pasišvesti Dievo tarnybai ir, jeigu Dievas leis, tapti su laiku kunigais misijonieriais, ar naudingais visuomenės darbininkais — broliais mokytojais ir kitais kreipkitės į Marijonų Provincijolą Amerikoje didž. gerb. kun. F. Kudirką šiuo adresu: Very Rev. F. Kudirka, M. I. C. Marian Hills College, Hinsdale, Ill.

Kolegijos Remėjai:

Ona Nasakaitienė Chicago, Ill. ...	3.00
Petras Sližys Lietuva	3.00
J. Varpučanskis Chicago, Ill.	4.00
L. R. K. S. A. 90 kp. Hazleton, Pa.	5.00
Vikt. Doveikienė Chicago, Ill.	4.00
M. Pataškienė P. Washington, Wis.	3.00
J. Močernienė Chicago, Ill.	3.00
Pr. Vitkaitė Chicago, Ill.	3.00
Lenkauskai Chicago, Ill.	1.00
Ieva Pikunienė Rochester, N. Y.	3.00
Jul. Daugaravičiūtė Elgin, Ill. ...	5.00
P. Berzinskis Chicago, Ill.	3.00
Mrs. E. Godowie Steger, Ill.	3.00
O. Batulevičienė Warehouse Point, Conn.	3.00
O. Vaznionienė Hartford, Conn. ...	3.00
O. Senavaitienė Springfield, Ill. ...	3.00
A. Vaičiėkauskis Melrose Park, Ill.	3.00
Vikt. Mažeikaitė Melrose Park, Ill.	3.00
Ag. Mažeikaitė Melrose Park, Ill.	3.00
Ieva Jenuševičienė Melrose Park, Ill.	3.00
Ona Melnink Tacoma, Wash.	3.00
Konst. Šližienė Athol, Mass.	3.00
Juoz. Puščius Athol, Mass.	2.00
Dan. Šleinyš Chicago, Ill.	3.00
Marl. Varkalis Chicago, Ill.	3.00
Vinc. Majauskas Jurbarkas, Lietuva	3.00
Marė Vaitkienė Waterbury, Conn.	3.00
M. Novikienė Cleveland, Ohio ..	3.00
Magd. Adamavičienė Shenandoah, Pa.	3.00
A. Rimkus Chicago, Ill.	5.00

Marijona Puišienė Chicago, Ill...	3.00	Marc. Kundrautaitė Brooklyn, N. Y.	4.00
Adomas Kobeckis Chicago, Ill. ..	15.00	Mrs. Slaney So. Boston, Mass. . .	5.00
J. Krasauskas Chicago, Ill.	10.00	P. A. Gudžius Melrose Park, Ill.	10.00
Ant. Zdankus Gary, Ind.	5.00	(Bus daugiau).	
P. Rečikauskienė Petersham, Mass.	3.00	Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams	
Apolon. Slegaitis Cicero, Ill.	1.00	už aukas	<i>Remėjų Centras.</i>
Laur. Serbenta Calumet City, Ill.	3.00		
Ag. Kalašinskaitė Chicago, Ill. ..	5.00		
P. Meškauskienė Hamtramk, Mich.	3.00		
A. J. Aponavičius Rochester, N. Y.	10.00		
Petr. Dapkevičienė Blissville, L. I.	2.00		
Ona Juozbalienė Blissville, L. I.	5.00		
Teklė Raižienė Blissville, L. I. ..	5.00		
Mar. Galčiuvienė Blissville, L. I.	3.00		
M. Matulevičienė New Britain, Conn.	3.00		
O. Rasdevičienė New Britain, Conn.	3.00		
Ag. Gradeckienė New Britain, Conn.	3.00		
Paul. Grigienė New Britain, Conn.	3.00		
Ver. Juškienė Port Washington, Wis.	3.00		
M. Paliukevičienė S. Boston, Mass.	3.00		
Rev. F. Vaitukaitis Chicago, Ill.	5.00		
Vl. Brazauskas S. Boston, Mass.	3.00		
Geo. Byer Brooklyn, N. Y.	3.00		
Jon. Straletskis Hartford, Conn.	3.00		
J. Stočkus Windsor, Conn.	3.00		
Rokas Urbelis Melrose Park, Ill.	3.00		
O. Tamošaitienė Manchester, Conn.	3.00		
Ag. Gradeckienė New Britain, Conn.	2.00		
A. Nausėdienė Kewanee, Ill.	5.00		
Aug. Valančius New Britain, Conn.	5.00		
A. Meale Bernardville, N. J. ..	2.00		
Em. Simkevičiūtė Cleveland, Ohio	5.00		
V. Saunoris Mt. Green, Ill.	3.00		
Rev. Ig. Valančiūnas Girardville, Pa.	5.00		
Ag. Kučinskienė Cleveland, Ohio	1.00		
A. Masilioniūtė Worcester, Mass.	3.00		
Petr. Gotautas Chicago, Ill.	5.00		
Magd. Slaninienė Blissville, L. I.	3.00		
St. Pikužis, W. Pullman, Ill.	3.00		
O. Vaškevičienė Detroit, Mich. ..	3.00		
O. Baranauskienė Chicago, Ill. ..	3.00		
Jon. ir Jul. Baliunai Bayonne, N. J.	6.00		
A. Markūnienė Cicero, Ill.	2.00		
J. Augaitis ir šeimyna Baltimore, Md.	5.00		
M. Abluz Kingston, N. J.	3.00		
Magd. Kazlauskaitė Brooklyn, N. Y.	5.00		

A. † A.

KLEOFA MAČIULAITIENĖ,

Amžinoji Marijonų Kolegijos Remėja, iš So. Boston, Mass. užmigo Viešpatyje bal. 4 d. 4:30 po pietų. Už jos sielą atlaikytos dvejios šv. Mišios Marijonų Vienuolyne, o taip-gi bus laikomos už ją Gregorinės Mišios. Visų Kolegijos Remėjų prašome sukalbėti už a. a. Kleofos sielą po 1 Ražančiaus dalį.

AMERIKOS LIET. ŽINIOS

NEW YORK IR NEW JERSEY APSKRITIS. Šių metų balandžio m. 27 d. įvyksta antrasis šiemet Lietuvos Vyčių New York ir New Jersey Apskrities seimelis. Seimelis prasidės 3:00 val. po pietų Aušros Vartų parapijos salėje, 568 Broome Street, prie Holland Tunnel aikštės, New Yorko mieste.

Apskrities valdyba kviečia seimelin visus šios Apskrities kuopų atstovus, paskirus Vyčių organizacijos narius, ir šiaip visus šios apylinkės lietuvių katalikų visuomenės vadus ir veikėjus. Seimelio darbų dienotvarkėje bus keletas svarbaus ir įdomaus turinio klausimų. Tų klausimų samoningesniai svarstymui ir sprendimui reikalinga, kad susirinktų pats rinktinis mūsų veikėjų būrys.

Po seimelio bus vakarienė su kalbomis ir marga programėle. Vakare gi bus didelis vietinės Vyčių kuopos balius. Tai-gi nepamirškite kuri tai diena — balandžio 27-ta.

Kazys Vaškis, Apskr. rašt.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSYMAS. Ar yra tikra prisiega, jei pabučiuoji kryžių ir persižegnoji po kelis kartus, pasižadant ką gera išpildyti Dievo garbei ir neišpildai. Ar sunki nuodėmė? “L.” Skaitytoja.

ATSAKYMAS. Prisiega yra šaukimas Dievo Vardo į paliudijimą tiesos. Taigi, jei tu su pilnu supratimu ir su intencija žadėjai ką-ne-ką Dievo garbei, bučiavai kryžių ir žegnojaisi, tai ta prisiega yra tikra.

Jei to neišpildei — tai gali būti sunki ir ne sunki nuodėmė.

Nėra nuodėmės, jei išsirūpinai paliuosavimą nuo prižado, arba jokiū būdu negalėjai išpildyti del nepaprastų, nepramatytų kliūčių. Ne sunki nuodėmė, jei prižadėti dalykai buvo labai menki ir darydama prisiegą nenorėjai savęs rišti sunkia nuodėme.

Sunki nuodėmė, jei neišpildei del apsilėidimo ar kitokio savo blogumo.

KLAUSIMAS. Delko čia auge lietuviai kunigai taip bijo vyskupų, kad kas nedėlia daro kolektas del airių, o del savo vargdienių tautiečių niekad neprisimena. Gijų turime daugybes. Airiai del mūs nekolektuoja. Jie iščiulpė kraujo daugybes iš ateivių?

“Laivo” Skaitytojas.

ATSAKYMAS. Man išrodo, kad tu nemąstydamas parašei šį klausimą. Greičiausiai, buvai susierzinęs. Žodžiu, kas nors su tavim buvo negerai. Klausime daug netiesos.

Pirmiausiai neteisybė, kad “čia auge lietuviai kunigai kaip tai ypatingai bijo vyskupų ir daro airiams kas nedėlia kolektas.” Na ar tai teisybė? Jug jūsų bažnyčioje taip nedaro ir jokioj bažnyčioj taip nedaro. Jokis vyskupas neįsakė dar iki šiol, kad airiams būtų daroma kolektas ir tai kas nedėlia.

Vyskupas užlaiko našlaičių, senelių ir vargšų prieglaudą. Į jas priima visokių tautų katalikus, ne vien airius, todėl jų išlaikymui daro kolektas ne tik “čia auge lietuviai kunigai, bet visi klebonai, nežiūrint kokios tautos ar kalbos jis yra.

Nekurios vyskupijos turi savo aukštesnes mokyklas. Į jas priima visų tautų ir lietuvių mokinius. Tokioms mokykloms išlaikyti kaip kur daromos kolektos bažnyčiose ne tik lietuvių, bet visų katalikų, neskiriant tautos.

Kad vyskupu čia būtų ir lietuvis ir ne čia augęs, tai jis negalėtų kitaip padaryti. Kur bendri visų katalikų reikalai, ten iš visų ir pagalbos ieškoma.

Norint savo tautiečius vargdienius ap rūpinti, reikia susiorganizuoti savo parapijoje šv. Vincento Pauliečio Konferenciją, ar kitokią labdaringąją draugiją, tuomet galima išreikalauti savo vargdieniams pagalbos iš vyskupijos fondo. Žinia, jei neieškosi, tai niekas nepasiulys.

Kiek kraujo ir kokiū būdu airiai iščiulpė iš ateivių pasakyti negaliu. Palieku tai kiekvieno žiniai ir sąžinei.

KLAUSIMAS. Kaip reikia kalbėti ar giedoti “Garbinkime švenčiausiąjį Sakramentą”..., nes vienur gieda vienaip, kitur kitaip? B. Sh. Chicago.

ATSAKYMAS. Naujai pataisyta ta giesmelė, kaip lietuvių kalba reikalauja, skamba šiaip:

“Garbinkime švenčiausiąjį Sakramentą, Jėzaus Kristaus, mūsų Viešpaties, tikrąjį Kūną ir Kraują. Dabar ir visados ir per amžius. Amen.”

LIETUVOS ŽINIOS

Kaip Lietuvoje protestuojama prieš bolševikų persekiojimą? Popiežiaus paraginiu viso pasaulio tikintieji subruzdod protestuoti prieš tikybinis persekiojimus bolševikų Rusijoje. Visur vyksta mitingai, pamaldos, laikraščiuose dedami priešbolševistinio turinio straipsniai ir t. t. Lietuvos katalikų visuomenė taip pat aktingai dalyvauja tame priešbolševistiniame protesto judėjime. Ne tik Kaune, bet ir visuose Lietuvos kampuose katalikiškos organizacijos suruošė arba ruošia protesto susirinkimus, kuriuose laikos paskaitos apie bolševikus, jų žiau-

rumą ir tikybos persekiojimą, paneigimą sąžinės laisvės ir t.t.

Bulgarai aplankys Lietuvą. Šią vasarą į Vytauto Didžiojo iškilmes ruošiasi atvykti ir bulgarų žurnalistų grupė.

Ekonominiai dalykai blogėja. Šių metų vasario mėn. išvežimas iš Lietuvos siekė 25 milijonus litų, o įvežimas vasario mėn. buvo didesnis už įvežimą 4 mil. 200 tūkst. litų.

Palyginti su sausio mėn., išvežimas sumažėjo 7 mil. 200 tūkst. litų. Mažiau išvežta galvijų, kiaulių, sviesto, kailių ir daugelio kitų dalykų. Daugiau išvežta javų, ažuolinių rąstų, popiermalkių.

Sveiki, Sulaukę Šventų Velykų!

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AUGUST 24th, 1922.

Of "Laivas" (The Ship) published Weekly at Chicago, Ill., for April 1st, 1930, State of Illinois, County of Cook.

Before me, a Notary Public in and for the county of aforesaid, personally appeared Rev. Dr. C. Matulaitis, who having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the manager of the "Laivas" and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required, by the Act of August 24 1922 embodied in section 443, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business manager are:

Publisher: Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Editor: Rev. V. Kulikauskas, 1534 So. West St., Rockford, Ill.

Managing Editor: None.

Business Manager: Rev. Dr. K. Matulaitis, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

2. That the owners are: Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

3. That the known bondholders mortgages and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds mortgages, or other securities are: none.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list of stockholders and security holders as they appear upon the books of the company but also, in cases where the stockholder of security holders appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, is given; also that the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner; and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds or other securities than as so stated by him.

C. Matulaitis

Sworn to and subscribed Justin Mackiewicz before me this 31st day of March, 1930.

(My commission expires June 7, 1932.)

Līnksma diena mums nušvīto,
 Visi troškom džiaugsmo šito,
 Kēlēs Kristus, mirtis krito,
 Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!

Dangaus Karalius aukščiausias
 Išganytojas brangiausias,
 Atpirko mus maloniausias
 Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!